

MODLITWA

w pierwszą sobotę miesiąca

11

sierpień 2017

www.zr.diecezja.pl

MYŚLI DO HOMILII

1. Wstrząsające jest opowiadanie o śmierci św. Jana Chrzciciela. Wielki prorok, napełniony już w łonie matki Duchem Świętym, największy spośród narodzonych z niewiasty, wzywający stanowczo do nawrócenia, słuchany przez rzesze ludzi, udzielający chrztu Chrystusowi, ginie na skutek działania ludzi, którzy uwikłali się w grzech. Grzechem Heroda było rozbitcie małżeństwa i poślubienie żony swego brata. Zaślepieniem króla było podjęcie wobec biesiadników zobowiązania, od którego nie umiał się już uwolnić. Działaniem szczególnie nieczym i zepsutym ze strony Herodiady było polecenie, dane córce, aby poprosiła o głowę Jana Chrzciciela. Zdumiewającym działaniem córki była spełnianie tej próby i to wydaje się, że bez zbytnich skrupułów sumienia.

2. W osobę świętego Jana Chrzciciela uderzyło z całą mocą zło nagromadzone w rodzinie. Nie jest przypadkiem, że właśnie w taki sposób uwieńczył on swoje posłannictwo. Ważne jest nie tylko to, że oddał życie, lecz także to, dlaczego i w jakich okolicznościach się to stało. Decydujące znaczenie miały jego słowa: „Nie wolno ci mieć żony twego brata”. Zginął w obronie wierności małżeńskiej, trwałości związku małżeńskiego i wszelkiego dobra, jakie z nim wiąże. Jeśli nad Jordanem wskazywał na konieczność nawrócenia i piętnował wielorakie zło, jakie popełniają ludzie, to w pałacu Heroda dopełnia swej misji ginąc na skutek zła, jakie rozpanoszyło się w rodzinie królewskiej.

3. Patrząc na postawę córki Herodiady lepiej rozumiemy ból Niepokalanego Serca Maryi, gdy widzi Ona złe wychowanie dzieci. Pan Jezus prosił, aby wynagradzać Jej za „błuznierstwa tych, którzy starają się otwarcie zaszczerpić w sercach dzieci obojętność, wzdargę, a nawet nienawiść do tej Niepokalanej Matki”. Ciągłe są rodzice, którzy zaszczerpiają w sercach swoich dzieci obojętność, wzdargę i nienawiść. Postawy te mogą się odnosić również do relacji człowieka z Maryją. Najpierw jest obojętność. Ona przeradza się w lekceważenie i pogardę, a niekiedy owocuje nienawiścią. Wynagradzajmy Niepokalanemu Sercu Maryi za te grzechy i błuznierstwa.

MEDYTACJA O TAJEMNICACH RÓŻAŃCA

Kolejna pierwsza sobota miesiąca. Wraz z Maryją wchodzimy na szlak wyznaczony przez tajemnice różańcowe. Tam uczymy się żyć. Dziś prosimy o umocnienie naszej nadziei.

(Śpiew na wystawienie Najświętszego Sakramentu).

W: (Modlitwa Anioła z Fatimy): O Boże mój, wierzę w Ciebie, uwielbiam Ciebie, ufam Tobie i miłuję Ciebie. Proszę Cię o przebaczenie dla tych, którzy w Ciebie nie wierzą, Ciebie nie uwielbiają, nie ufają Tobie i Ciebie nie miłują.

Trójco Przenajświętsza, Ojcze, Synu i Duchu Święty. W najgłębszej pokorze cześć Ci oddaję i ofiaruję Tobie Przenajdroższe Ciało i Krew, Duszę i Bóstwo Jezusa Chrystusa, obecnego na ołtarzach całego świata jako wynagrodzenie za zniewagi, świętokradztwa i obojętność, którymi jest On obrażany. Przez nieskończone zasługi Jego Najświętszego Serca i przez przyczynę Niepokalanego Serca Maryi, proszę Cię o łaskę nawrócenia biednych grzeszników.

P: Panie Jezu, zjednoczeni z Twą Najświętszą Matką, rozważamy tajemnice Twego życia, ukazane nam w różańcu. W każdej z nich, od zwiastowania Maryi do ukoronowania Jej w niebie, obdarzasz nas hojnie swoimi darami. Wśród nich jest niezwykle dar nadziei, której tak bardzo potrzebujemy każdego dnia. Spraw, Panie, aby rozważanie różańcowych tajemnic, nieustannie umacniało naszą nadzieję.

L1: Z Listu św. Pawła do Rzymian: „Chlubimy się nadzieją chwały Bożej. Ale nie tylko to, lecz chlubimy się także z ucisków, wiedząc, że ucisk wyrabia wytrwałość, a wytrwałość - wypróbowaną cnotę, wypróbowana cnota zaś - nadzieję. A nadzieja zawieść nie może, ponieważ miłość Boża rozlana jest w sercach naszych przez Ducha Świętego, który został nam dany” (Rz 5,2-5).

L2: Bóg, „w swoim wielkim miłosierdziu, przez powstanie z martwych Jezusa Chrystusa, na nowo zrodził nas do żywej nadziei” (1P 1,3). Otrzymaliśmy ten dar w sakramencie chrztu świętego wraz z darem życia Bożego w nas. To niezwykle dar. Trzeba go bronić i troszczyć się o jego wzrost. Pismo święte zachęca nas, abyśmy trwali w nadziei (Hbr 10,23), nadzieję doskonalili (Hbr 6,11), w Bogu ją pokładali (1Tm 4,10), nią się weselili (Rz 12,12), i do końca ją zachowali (Hbr 3,14).

L1: „Co to jest nadzieja? Co ona znaczy? - pytał na Jasnej Górze, św. Jan Paweł II, i odpowiadał - Znaczy: «Nie daj się zwyciężyć złu, ale zło dobrem zwyciężaj!» (Rz 12,21). Zło można zwyciężać. To jest właśnie siła nadziei. [...] Nadzieja, jest mocą człowieka. Ona czyni go mocnym również wśród cierpień i doświadczeń. Wśród przeciwieństw” (św. Jan Paweł II, 12.06.1087).

L2: Nasza nadzieja rośnie, gdy kontemplujemy tajemnicę Wcielenia Syna Bożego. Przeżywamy prawdę, że Bóg jest z nami, że stał się człowiekiem, że jest podobny do nas we wszystkim, oprócz grzechu. Nasza nadzieja rośnie, gdy kontemplujemy kolejne tajemnice Chrystusa, a szczególnie Jego śmierć na krzyżu. Jeśli On tak nas umiłował, to możemy Mu do końca i bez reszty zaufać. On nas nie zawiedzie. Nasza nadzieja rośnie, gdy kontemplujemy chwalebne tajemnice różańca, gdyż otwiera się przed nami perspektywa zwycięstwa nad śmiercią i wiecznego życia z Bogiem.

L1: W encyklice „Spe salvi”, Benedykt XVI pisze, że „pierwszym, istotnym miejscem uczenia się nadziei jest modlitwa. Jeśli nikt mnie już więcej nie słucha, Bóg mnie jeszcze słucha. [...] Jeśli nie ma już nikogo, kto mógłby mi pomóc - tam, gdzie chodzi o potrzebę lub oczekiwanie, które przerastają ludzkie możliwości trwania w nadziei - On może mi pomóc”.

L2: Trwając przy Chrystusie wstępującym do nieba i przy Maryi, która została tam wzięta z ciałem i duszą, wpatrzmy się w męczenników. Oni, swoim przelaniem krwi za wiarę, dają największe świadectwo nadziei. Więcej, uzasadniają tę nadzieję, która w nich jest. Głoszą bowiem prawdę, że jedynie w Chrystusie człowiek znajduje prawdziwą pełnię życia (por. Spe salvi, 32-34).

Adoracja i medytacja w ciszy.

Śpiew: W swoim wielkim miłosierdziu lub Zmartwychwstał Pan lub inny.

CZĄSTKA RÓŻAŃCA

Matka Najświętsza prosiła, aby w pierwszą sobotę miesiąca odmówić jedną część różańca. Wynagradzajmy Jej w tej modlitwie za zniewagi, jakich Ona doznaje od ludzi.

P: Dzieci niosą nadzieję. Jezus mówił, że do takich jak one «należy królestwo Boże» (Mk 10,14). W tej modlitwie wynagradzajmy Chrystusowi i Maryi za bluźnierstwa tych, którzy starają się otwarcie zaszczerpić w sercach dzieci obojętność, wzgardę, a nawet nienawiść do Niepokalanej Matki.

Witaj Królowo. Ojcze nasz. Zdrowaś Mario (3x). Chwała Ojcu.

Tajemnica pierwsza: Zmartwychwstanie Pana Jezusa

P: Panie Jezus, gdybyś Ty nie zmartwychwstał, próżna byłaby nasza wiara (por. 1Kor 15,14). Twoje zmartwychwstanie jest dla nas źródłem nadziei, że i nasze ciała przywrócisz do życia mocą mieszkającego w nas Ducha Świętego (por. Rz 8,11). Umacniaj w nas, Chryste, nadzieję na życie wieczne.

L3: Ojcze nasz. Zdrowaś Mario (10x). Chwała Ojcu. O mój Jezus.

Tajemnica druga: Wniebowstąpienie Pana Jezusa

P: Panie Jezu, Twoim wniebowstąpieniem wniosłeś w łono Trójcy Świętej naszą ludzką naturę. I powiedziałeś: „W domu Ojca mego jest mieszkań wiele. Idę przygotować wam miejsce” (J 14,2). Umacniaj w nas nadzieję, że zabierzesz nas do siebie i że zamieszkamy tam, gdzie Ty jesteś (por. J 14,3).

L4: Ojcze nasz. Zdrowaś Mario (10x). Chwała Ojcu. O mój Jezu.

Tajemnica trzecia: Zesłanie Ducha Świętego

P: Panie Jezu, nie zostawiłeś nas sierotami. Dałeś nam Pocieszyciela, Ducha Prawdy, który w nas jest od chwili przyjęcia sakramentu chrztu świętego. Umacniaj w nas, Chryste, nadzieję, że jeśli tylko prosić będziemy i zechcemy Go słuchać, On, Paraklet, wszystkiego nas nauczy, i przypomni nam wszystko, co nam powiedziałeś (por. J 14,16-26).

L3: Ojcze nasz. Zdrowaś Mario (10x). Chwała Ojcu. O mój Jezu.

Tajemnica czwarta: Wniebowzięcie Najświętszej Maryi Panny

P: Panie Jezu, zabrałeś Maryję z ciałem i duszą do nieba. Nie pozwoliłeś, aby pozostało w ziemi ciało, z którego Ty wzięłeś swoje ziemskie ciało. Ta, która stworzyła Ci dom i trwała z Tobą aż po krzyż, jest z Tobą na wieki. Spraw Chryste, aby Ona, Matka niezawodnej nadziei, pomagała nam poszerzać i zagospodarowywać przestrzeń nadziei w naszych sercach.

L4: Ojcze nasz. Zdrowaś Mario (10x). Chwała Ojcu. O mój Jezu.

Tajemnica piąta: Ukoronowanie Maryi na Królową nieba i ziemi

P: Panie Jezu, uczyniłeś Maryję, najpokorniejszą z pokornych, Królową nieba i ziemi. Łaski pełna służebnica Pańska, błogosławiona między niewiastami, stała się Królową Aniołów i świętych i naszą Królową. Gdy myślimy o Niej, wziętej do nieba, umacnia się nasza nadzieja, że wraz z Nią będziemy radować się na wieki Twoją, o Panie, obecnością. Udziel nam tej łaski, przez Jej wstawiennictwo.

L3: Ojcze nasz. Zdrowaś Mario (10x). Chwała Ojcu. O mój Jezu.

P: Wierzę w Boga.

(Można odmówić inne modlitwy, jeśli taka jest praktyka we wspólnocie. Jeśli modlitwa była przeżywana przed wystawionym Najświętszym Sakramentem, następuje błogosławieństwo).